

Kr. i eet Aar og i Norge har optaget meget store Laan ogsaa med det Formaal for Øje, ved jeg ikke, hvorfor vi skal bilde os ind, at vi kan afholde disse Udgifter uden nogen som helst regulær Støtte af Laanemidler. Det er min Hovedopfattelse, og paa Grundlag deraf har jeg fremsat Forslaget, og der er intet som helst maskeret deri.

Det ærede Medlem mente altsaa, at Landmandsbankkatastrofen saa væsentlig havde forværret Statsfinansernes Stilling. Det ærede Medlem har Ret i, at de 2 Mill. Kr., der kunde regnes med som Udbytte af Præferenceaktier, kan vi ikke længere regne med. Jeg anser det ogsaa for den eneste rette og sunde Finanspolitik, man kan følge i Landmandsbanken, at man siger, at før Præferencekapitalen er restitueret, kan der ikke udbetales Udbytte, og som Følge deraf faar hverken Staten eller de andre Præferenceaktieejere foreløbig noget Udbytte. Saa mente det ærede Medlem, at den Virkning, Landmandsbankens sidste Rekonstruktion havde haft paa Forholdene, Næringsforhold og lignende, her i Landet, skulde være saa gennemgribende, at man maatte regne med et væsentlig mindre Udbytte af Skatter. Deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret, det var kun en Konstatering af allerede lidt Tab, der fandt Sted. Med Hensyn til de 40 Mill. Kr. til Præferenceaktierne er der ikke noget i Vejen for, at Finanserne vedblivende kan laane dette Beløb i Nationalbanken og have dette Mellemværende med Nationalbanken, indtil det viser sig, hvilken Værdi Præferenceaktierne har; efter den 5-aarige Periodes Udløb vil der blive Spørgsmaal om, hvorvidt noget af dette Beløb skal afskrives eller ej.

Jeg gentager, hvad jeg har sagt før, at intet Menneske er i Stand til at sige, om de 43—44 Mill. Kr., som ifølge de forelagte Forslag vil være til Raadighed til Afholdelse af Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven i 1923—24, vil være tilstrækkelige eller ej; men der er en Mulighed for, at de vil være det, og der er, tør jeg vel sige, en Vished for, at der, inden vi er kommet ret langt frem i alt Fald i 1923—24, vil kunne foretages yderligere Besparelser, og herpaa er Regeringens Opmærksomhed i høj Grad rettet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 21. Februar, Kl. 2 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser angaaende Skatteligningen i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer til Dækning af Udgifter ved Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

68de Møde.

Onsdag den 21. Februar Kl. 2.

Formanden: Ved Skrivelser af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920, Lov Nr. 154 af 1. April 1921 og Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922,

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.,

Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24 og

Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme og i Lov Nr. 178 af 12. Februar 1919 om Ændring i nævnte Lov.